

De Electore Bohemiæ.

5

suis Coelectoribus, ius, vocem, & locum habere, & una cum ipsis censeri & esse veros & legitimos Sacri Imperij Principes, Electores, &c. Et cap. 4. §. 3. Primo quidem interrogabit (scilicet Moguntinus Archicancell.) à Treuerensi Archiepiscopo, cui primam vocem competere declaramus, sicut inuenimus hactenus competiisse: secundo à Colonien- si, cui competit dignitas, necnon officium Romanorum Regi primum Diadema Regium im- ponendi: tertio, à Rege Bohemia, qui inter Electores Laicos ex Regia dignitatis fastigio, iu- re & merito obtinet primatiam: quarto à Comite Palatino Rheni: quinto à Duce Saxonia: sexto à Marchione Brandenburgensi: Horum omnium vota, præmissis iam ordine dictus Archiepiscopus Moguntinensis perquiret.

6. In diplomate publico Electorum, quo Caroli V. Imper. electio Francofordiæ per Decanum Moguntinum promulgata fuit, legitur: *haben unsere gnädigste Herren die Churfürsten / geistlich vnd weltlich / mit sampt des Königs von Böhems willen vnd wissen / als Obersten Churfürsten des heyligen Reichs / &c.*

7. Et memorabile est, quod Hartmannus Maurus quondam Electo- ris Colonienf. Cancellarius, in tract. de Coronatione Caroli V. Imper. a- pud Aquisgranos facta memorat. Verba eius dignissima sunt quæ adscri- bam. Sic autem habent: *Rex Bohemiæ est Elector Imperij, & tertium in Consilio E- lectorum tempore Electionis Regis suffragium adhibet: ita quod impune præteriri non poterit ob pœnam, quæ in Aurea Bulla exprimitur. Et cum tempore electionis Diui Ma- ximiliani, eo quod forte non satis conueniebat inter Fridericum Casarem & Regem, præ- teritus fuisset, adeo non dissimulanter tulit, ut pœnam Aurea Bulla, in quam inciderunt Principes, acerrime interpellando postulare non cessaret, armaq; præter hoc se illaturum mi- naretur, redireq; aliquandiu in gratiam litig; renunciare pertinaciter recusaret, nisi ea con- ditione, ut remitteretur Regibus Bohemiæ ius illud Imperatorum, quod Reges Bohemiæ, Imperatores in Italiam in personis euntes sequi coguntur, aut loco eius Seruitij octingentos Ducatos, quoties Imperatorem alpes transcendere contigerit, exoluere. Illo negato, à Ca- sare Friderico tandem sub pacto atq; conuentione, ulterius ipsos nequaquam prætereundi Reges Bohemiæ, sub pœna quingentarum marcarum auri, decusum transactumq; fuit, & Ladislaus Rex, ratificata electione Maximiliani, quæ sitis iuri litig; renunciauit, Principi- bus hac etiam excusatione utentibus, electionem Maximiliani non ex prædestinato Franc- fordia, sed urgentibus de causis perceleriter atq; subitane celebratam.*

8. Ex quibus documentis & ordinationibus publicis Imperii, cuius iam liquere arbitror, quanto errore hactenus plerique in Imperio nostro ducti existimarint, Regem Bohemiæ in electione Regis Romanorum non habere suffragium, sed tantummodo arbitrium in discordia Electorum. Hi nunc melius edocti errorem suum licet corrigant, sanius porro sapiant, di- fcantque Regem Bohemiæ & legitimum esse Electorem, & tertiam habere vocem in suffragiis, & votando antecedere Comitem Palatinum, Ducem.